

Sygn. akt I NSP 314/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi K. N.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie o sygn. I ACa 714/17,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

K. N. (dalej również: „skarżąca”), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata M. P., pismem z 21 września 2022 r. wniosła skargę na naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej również: „skarga”), dotyczącą dotychczasowego braku rozstrzygnięcia jej skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 9 listopada 2018 r., w sprawie o sygn. akt I ACa 714/17.

Mając powyższe na uwadze powyższe, powołując treść art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.

Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), skarżąca domaga się stwierdzenia przez Sąd Najwyższy przewlekłości postępowania w sprawie rozpoznania jej skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 9 listopada 2018 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I ACa 714/17.

Ponadto, na podstawie art. 12 ust. 3 i 4 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarżąca wniosła o:

1. zlecenie Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie, rozpoznającemu skargę o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania w sprawie I ACa 714/17, podjęcia czynności w wyznaczonym przez Sąd Najwyższy terminie;
2. zasądzenie od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w Szczecinie) na rzecz skarżącej tytułem sumy pieniężnej należnej w związku ze stwierdzeniem przewlekłości postępowania kwoty 20 000 zł (słownie: dwudziestu tysięcy złotych);
3. zasądzenie od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w Szczecinie) na rzecz skarżącej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przez adwokata w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obliczonych wedle norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu skargi skarżąca wskazała, że działając przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata M. P., sporządziła i wniosła skargę o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 9 listopada 2018 r., I ACa 714/17 datowaną na dzień 13 lipca 2020 r. Jej nadanie nastąpiło poleconą przesyłką pocztową 17 lipca 2020 r. W ocenie skarżącej, skarga o wznowienie postępowania została więc sporządzona i doręczona Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie w sposób w pełni poprawny. Niestety, pomimo wyżej opisanego stanu rzeczy do momentu wniesienia skargi Sąd Apelacyjny w Szczecinie nie podjął żadnych czynności formalnych w celu rozpoznania sprawy o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 9 listopada 2018 r., I ACa 714/17, w tym prawdopodobnie w ocenie skarżącej nie nadał nawet nowej sygnatury akt postępowaniu wznowieniowemu. Nie sposób zatem zaprzeczyć w ocenie

skarżącej, iż w takiej sytuacji nastąpił oczywisty, a wręcz rażący przykład przewlekłości w rozpoznaniu sprawy cywilnej.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w odpowiedzi na skargę K. N., pismem z 9 listopada 2022 r. na podstawie art. 10 ust. 1 i 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, zgłosił swój udział w sprawie wnosząc o odrzucenie skargi, względnie jej oddalenie ze względu na bezzasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga wniesiona w niniejszej sprawie przez K.N. jest co do zasady dopuszczalna i podlega merytorycznemu rozpoznaniu. Odnotować bowiem należy, że na gruncie postępowania cywilnego wyrażono stanowisko o braku podstaw do wykluczenia postępowania wznowieniowego z kręgu postępowań, które mogą być przedmiotem postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy o skardze na przewlekłość postępowania (zob. M. Romańska, *Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego* (w:) M. Romańska (red.) *Pozainstancyjne środki ochrony prawnej*, Warszawa 2013, s. 153-154).

Odnosząc się natomiast do żądań skargi trzeba wskazać, że podlega ona odrzuceniu, ponieważ w sprawie będącej jej przedmiotem Sąd Apelacyjny w Szczecinie wydał w tym zakresie prawomocne postanowienie. Wyjaśnić bowiem należy, że skarga K. N. o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 9 listopada 2018 r., I ACa 714/17, po rozpoznaniu apelacji K. N. od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z 26 lutego 2015 r., I C 619/14, postanowieniem z 30 września 2021 r., I ACa 513/21 została odrzucona (k. 32 akt sądowych).

Sąd Najwyższy podkreśla w świetle powyższego, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Jak wynika z powyższego, skarga na przewlekłość postępowania, będąca instrumentem mającym na celu stwierdzenie, czy doszło do uchybień w niezwłocznym rozpoznawaniu sprawy, jest dopuszczalna jedynie w toku

postępowania w sprawie – do momentu jego prawomocnego zakończenia. W konsekwencji należy stwierdzić, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania po jego zakończeniu.

Tymczasem postępowanie toczące się przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 9 listopada 2018 r., I ACa 714/17, którego dotyczy skarga wniesiona przez K. N. zostało prawomocnie zakończone wydaniem, na podstawie art. 410 k.p.c. postanowienia z 30 września 2021 r.

Wobec powyższego wniesioną przez K. N. skargę na przewlekłość postępowania należało odrzucić na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania oraz art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. i w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.